

såsom osäkert inom linien förda lån skulle blifva till allra största delen till kapitalet guld, som den efter meranämnde O. W. Stafhell i behåll varande löseegendom enligt vederbörande exekutionsbetjents skriftliga förklarande icke skulle vid exekutiv försäljning komma att inbringa ens en tredjedel af det nu till liqvid erbjudna och redan i Riksbanken kontant insatta belopp.

Jemte det Utskottet, likmätigt föreskriften i 5 § af den för Utskottet gällande instruktion, får detta ärende till Riksdagens slutliga pröfning och afgörande anmäla, har Utskottet, med afseende å här ofvan uppgifna omständigheter och förhållanden funnit sig böra hemställa.

att ifrågavarande ackordsanbud må varda af Riksdagen antaget.

Stockholm den 16 Februari 1878.

På Utskottets vägnar:

J. J. Ekman.

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 Febr. 1878, kl. 3 e. m.

Memorial, i fråga om eftergift å en Riksbankens fordran.

I ändamål att Banko-Utskottets pröfning underställas insände styrelsen för Riksbankens afdelningskontor i Wisby med skrifvelse den 22 November nästlidna år till fullmäktige i Riksbanken en utaf förre Landtbrukaren Daniel Wahrgren, förre Handlanden Carl Wahrgren och skepparen J. W. Hägvall, en för alla och alla för en, den 24 Maj nyssnämnda år afgifven förbindelse att, mot befrielse från erläggande af ränta, medelst inbetalningar hvar sjettemånad af tio procent godtgöra kapitalåterstoden, 3,226 kronor 91 öre, utaf den skuld, hvori de gemensamt häfta för särskilda af dem, jemte enkan Elisabeth Fardelin och A. Kolmodin, under år 1869 till sammanlagdt belopp af 4,000 kronor utfärdade vaxlar och skuldebref, hvilka blifvit af förbemälda kontorsstyrelse diskonterade och belånade, hvarjemte de underkastat sig att, vid underlåtet fullgörande af berörda förbindelse, varda ackordet, om det antoges, förlustige.

För att visa hvilka åtgärder blifvit för indrifning af omförmälda fordran vidtagna, hade kontorsstyrelsen derförutom vid sin skrifvelse fogat utdrag af kontorets lagsökningsdiarium, utvisande dels att såväl Daniel Wahrgren och Carl Wahrgren som A. Kolmodin blifvit under loppet af år 1869 försatte i konkurstillstånd, dels ock att, sedan erhållen utdelning i deras konkurser under år 1870 till afdelningskontoret aflemnats, hvarefter återstående kapitalskulden utgjorde ofvannämnda belopp 3,226 kronor 91 öre, flerfaldiga gånger hos dem och öfriga gäldenärerna utmätningförsök egt rum, utan att någon afbetalning kunnat derigenom erhållas, med afseende hvarå kontorsstyrelsen tillstyrkt ackordsanbudets antagande, under meddelande derjemte att för ackordets fullgörande två afbetalningar redan blifvit erlagda med tillhoppa 626 kronor 92 öre, dem styrelsen, oakadt ackordsfrågan ännu icke blifvit pröfvad, ansett sig böra emottaga, i följd hvaraf kapitalskulden förminskats till 2,599 kronor 99 öre.

Med skrifvelse till Utskottet hafva fullmäktige, som, vid det förhållande att icke samtliga gäldenärerne gjort konkurs, funnit sig af bestämmelserna i 49 § af bankoreglementet förhindrade att förevarande ackordsfråga afgöra, till Banko-Utskottet öfverlemnadt de till ärendet hörande handlingar, med tillkännagifvande dels att ombudsmannen vid Riksbankens hufvudkontor ansett det gjorda anbudet öfverensstämma med Riksbankens fördel och alltså böra antagas, dels ock att fullmäktige delade kontorsstyrelsens och ombudsmannens sammanstämmande åsigter i frågan.

Vid förehafvande af detta ärende har Utskottet, med afseende derå att genom fortsatta utsökningsåtgärder någon betalning hos Riksbankens ifrågavarande gäldenärer icke kunna uttagas samt då det framställda ackordsanbudet innefattar rätt för afdelningskontoret i Wisby att, i händelse ackordet ej fullgöres, hos gäldenärerne utbekomma äfven räntan å deras skuld till kontoret, funnit den, på sätt ofvan förmäles, sökta eftergiften böra få ega rum och hemställer derföre, jemlikt 5 § i den för Utskottet gällande instruktion:

att ifrågavarande ackordsanbud må varda af Riksdagen antaget.

Stockholm den 6 Februari 1878.

På Utskottets vägnar:

J. J. Ekman.